

"Hüsrev'in imzasıyla Reis-i Cumhura verilen telgraf, bir ihtimali var ki; Ankara'da Küçük Hüsrevler, Hüsrev'in kalemiyle yazılan Kur'ân'ı fotoğrafla tab etmek ihtimali hatırımıza geldi..." Burada konular farklı gibi, izah eder misiniz?

"Benim vefatımdan sonra, benim emaneten elimde bulunan Risale-i Nur sermayesi hem mu'cizatlı Kur'anımızı tab'ettirmek için Eskişehir'de muhafaza edilen sermaye (haşiye: on bin lira), o Kur'anın tevafukla ve fotoğrafla tab'ına ait."(1)

Yukarıdaki paragraf ile sualdeki paragrafı beraber değerlendirdiğimizde, mevzu şöyle anlaşılabilir. Bu da suale inşallah bir cevap mahiyetinde olur.

Hüsrev Ağabeyimizin güzel hattı ile yazmış olduğu Kur'an-ı Kerim; Üstadımızın Kur'an-ı Kerim'in gözle görülen mucizesinin ve tevafukunun zuhur edebilmesi için tarif ve tayin ettiği ölçü, tarif ve kıstaslar muvacehesinde ortaya çıkmıştır. Yani sadece gözünün gördüğüne inanan avamın ve bazı insanların; Kur'an-ı Kerim'in Allah kelamı olmasına dair apaçık ve rahatlıkla müşahede edilen yazılışındaki icazı ve mucizeliği, bu şekilde Muazzez Üstadımız'ın tensip ve takdiri ile rahmetli Hüsrev Ağabeyimizin hüsn-ü hattı sayesinde ortaya çıkmıştır.

Isparta Nur talebelerinin mektubunda bu mazhariyet şöyle ifade edilmiştir:

"Risale-i Nur'un kahraman bir kâtibi olan Hüsrev'e 'Yaz' emir buyurulmasıyla, Levh-i Mahfuz'daki yazılan Kur'an gibi yazılması..."(2)

Bu fevkalade bir hizmettir. Üstteki paragrafta anlaşıldığı üzere Üstadımızın vefatından sonra bu tevafuklu Kur'an'ın neşredilmesi ve tab edilmesi düşünülmüş, bu hizmet için de Risale-i Nur'un kazancından hasıl olan bir miktar imkan Eskişehir'de bu niyet ve düşünce ile muhafaza edilmiştir.

Hüsrev Ağabey ise, Risale-i Nurları aynı hassasiyetle el yazması tarzında çoğaltıyor ve fevkalade yayılmasına vesile oluyordu. Üstadımız o zaman yazmanın daha

önemli olması hasebiyle ağabeyleri bu hizmete teşvik etmiştir.

Bu hizmeti birinci derecede hakkıyla ifa eden ve yayılmasına ciddi vesile olan ise Hüsrev Ağabey ve onun yetiştirdiği talebelerdir. Zamanla bu talebeler bu metotta ve anlayışta gelişmiş, hizmeti büyütmüş ve Risale-i Nurları yazma merkezli bir ekol oluşturmuşlardır.

Hüsrev Ağabeyimiz tevafuklu Kur'an'ı, Üstadımızın tayin ve tespit ettiği tarzda yazıp ikmal edince; biraz acele ve hızlı hareket edip bir an evvel tab edilip basılması için harekete geçilmiştir. O zamanın şartlarında bu gibi hizmetler suç unsuru olduğundan, alenen ve resmen basmak mümkün değildi. Belki de bu sebebe binaen Üstadımız vefatından sonra basımını münasip görmüş idi. Hüsrev Ağabeyimiz ise tek çıkar yol olan bu nadide eseri Reisi Cumhuriyet makamına takdim edip müsaade alabilmek için harekete geçtiği anlaşılıyor. Bunun için de cumhurbaşkanını bilgilendirme adına Isparta'dan bir telgraf çekmiş.

Ankara'da bulunan ve kendisine tabi olan talebeleri de harekete geçirerek, bu telgrafın mahiyetini Cumhurbaşkanlığına arz etmek üzere Ankara'da tab etme hazırlığı başlamış olabilir. Onu da Üstadımız "**Ankara'daki Küçük Hüsrevler**" diye ifade etmektedir.

Bu mesele duyulunca Üstadımız meraklanıyor, konuyu bu şekilde nazara vererek işin derinlemesine aslını esasını öğrenmek için de gönderilen telgrafın mahiyetini ve muhtevasını talebelerinden öğrenmek istiyor. Mesele bundan ibaret olsa gerek...

Dipnotlar:

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-II, 145. Mektup.](#)

(2) bk. [Şualar, On Birinci Şua, On Birinci Meselenin Haşiyesinin Bir Lahikası.](#)